

Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet
Institutt for fysikk

EKSAMEN I: MNFFY104 - KVANTEFYSIKK OG STATISTISK FYSIKK

DATO: TIRSDAG 30. MAI 2000

TID: 09.00-15.00

Antall vektall: 5
Antall sider: 5
Sensurdato: 26. Juni 2000

Tillatte hjelpemidler:
Matematiske tabeller,
kalkulator

Oppgave 1

En partikkel med masse m befinner seg i et éndimensjonalt potensialfelt $U(x)$. Potensialfunksjonen $U(x)$ er *symmetrisk* i x , og det gjelder videre at

$$U(x) \rightarrow 0 \quad \text{når } x \rightarrow \infty. \quad (1.1)$$

Den tidsuavhengige Schrödingerligningen for systemet har formen

$$[H] \psi(x) = E \psi(x), \quad (1.2)$$

der

$$[H] = -\frac{\hbar^2}{2m} \frac{d^2}{dx^2} + U(x) \quad (1.3)$$

er Hamiltonoperatoren og E står for energieigenverdien hørende til egenfunksjonen $\psi(x)$. I en bestemt stasjonær tilstand er bølgefunksjonen gitt på følgende måte:

$$\psi(x) = N \frac{1}{(x^2 + a^2)^{3/2}}, \quad (1.4)$$

der a er en fast (reell) konstant og N en normeringskonstant.

- Bestem potensialfunksjonen $U(x)$ og den tilhørende energieigenverdien E .
- Angi nullpunkter og ekstremalpunkter for funksjonen $U(x)$ og skissér denne. Bestem de såkalte *klassiske vendepunktene* for en partikkel med energien E funnet i pkt. a., og merk av disse punktene på skissen av $U(x)$.
- Når vi som her har en potensialfunksjon $U(x)$ som er symmetrisk i x , gjelder at løsningene $\psi(x)$ av Schrödingerligningen i (1.2) kan deles opp i to hovedklasser. Beskriv kort hva som kjennetegner disse to klassene.
I pkt. a. har vi bestemt potensialet $U(x)$ og energieigenverdien E svarende til egenfunksjonen $\psi(x)$ gitt i (1.4). Er det noen grunn til å tro at denne løsningen av Schrödingerligningen svarer til *grunntilstanden* for systemet vi ser på, og i tilfelle hvorfor?

d. Bestem, med minst mulig regning/beregninger, forventningsverdiene $\langle x \rangle$ og $\langle p_x \rangle$ i tilstanden $\psi(x)$ gitt i (1.4).

Oppgave 2

For et system bestående av totalt N partikler gjelder at antall partikler med *fart* mellom v og $(v+dv)$ [$v = \sqrt{v_x^2 + v_y^2 + v_z^2}$] er gitt ved fordelingsfunksjonen

$$n(v)dv = C \left[e^{-\frac{v}{v_0}} - e^{-\frac{3}{2}\left(\frac{v}{v_0}\right)} \right] dv, \quad (2.1)$$

der v_0 er en fast konstant og C en normeringskonstant.

a. Bestem konstanten C uttrykt ved N og v_0 .

b. Finn et uttrykk for *sannsynligheten* $P(v) dv$ for å finne en partikkel med fart v i intervallet $(v, v+dv)$, og bestem deretter *den mest sannsynlige farten*, v_{mp} (*most probable*).

Vis at maksimalverdien P_M av funksjonen $P(v)$ er gitt som

$$P_M = \frac{4}{9v_0}. \quad (2.2)$$

c. Beregn den midlere farten $\bar{v}$ og *rms*-farten $v_{rms} = \sqrt{\overline{v^2}}$.

d. La $Prob(v \geq V)$ stå for sannsynligheten for å finne en partikkel med fart $v \geq V$, der V er en vilkårlig men fast konstant.

Finn denne sannsynligheten, og påvis deretter at

$$Prob(v \geq v_{mp}) = \frac{20}{27} \approx 0.74. \quad (2.3)$$

Hva blir $Prob(v \geq 0)$?

Oppgitt:
$$\int_0^{\infty} x^n e^{-ax} dx = \frac{n!}{a^{n+1}} \quad (a > 0)$$

Oppgave 3

I denne oppgaven skal vi se på energinivåer og spektra for hydrogenlike atomer/ioner, der *ett* elektron med masse m og ladning ($-e$) er bundet til en tung kjerne med ladning $+Ze$. Elektronets potensielle energi er gitt ved Coulomb-potensialet:

$$U(r) = -\frac{CZ}{r}; \quad C = \frac{e^2}{4\pi\epsilon_0}. \quad (3.1)$$

Den tidsuavhengige Schrödingerligningen for systemet har standardformen

$$[H_0]\psi(\vec{r}) = E\psi(\vec{r}), \quad (3.2)$$

der

$$[H_0] \equiv -\frac{\hbar^2}{2m}\nabla^2 + U(r) \quad (3.3)$$

er Hamiltonoperatoren og E står for energieigenverdien hørende til bølgefunksjonen (egenfunksjonen) $\psi(\vec{r})$. For et sentralfelt kan som kjent Schrödingerligningen i (3.2) løses ved å innføre kulekoordinater (r, θ, φ) og bruke metoden med separasjon av de variable.

For Coulombpotensialet gjelder spesielt at lign. (3.2) bare har akseptable løsninger dersom energien E antar bestemte, diskrete verdier, nemlig

$$E = E_n = -E_R \frac{Z^2}{n^2}, \quad n=1,2,3,\dots \quad (3.4)$$

der n kalles *hovedkvantetallet* og E_R (kalt Rydbergenergien) er gitt som

$$E_R = \frac{mC^2}{2\hbar^2} = 13.6 \text{ eV}. \quad (3.5)$$

De tilhørende egenfunksjonene er karakterisert ved kvantetallene (n, ℓ, m_ℓ) og kan angis som

$$\psi_{n,\ell,m_\ell}(r, \theta, \varphi) = R_{n,\ell}(r) Y_\ell^{m_\ell}(\theta, \varphi), \quad (3.6)$$

der $R_{n,\ell}(r)$ er kjent som radialfunksjonen og $Y_\ell^{m_\ell}(\theta, \varphi)$ er egenfunksjoner for dreieimpulsoperatorene $[L^2]$ og $[L_z]$ slik at

$$[L^2]Y_\ell^{m_\ell} = \ell(\ell+1)\hbar^2 Y_\ell^{m_\ell}, \quad [L_z]Y_\ell^{m_\ell} = m_\ell\hbar Y_\ell^{m_\ell}. \quad (3.7)$$

Med dette følger at Schrödingerligningen i (3.2) kan spesifiseres mer eksplisitt som

$$[H_0]\psi_{n,\ell,m_\ell}(r, \theta, \varphi) = E_n \psi_{n,\ell,m_\ell}(r, \theta, \varphi). \quad (3.8)$$

- a. Hvilke verdier kan kvantetallet ℓ anta for et gitt hovedkvantetall n ?
Hvilke verdier kan kvantetallet m_ℓ ha?

Hvor mange forskjellige (uavhengige) egenfunksjoner av formen angitt i (3.6) har vi for en gitt energieigenverdi E_n bestemt ved kvantetallet n ?

I en såkalt optisk overgang/strålingsovergang vil et eksitert elektron med energi E_{n_i} (initial) gå til et lavere energinivå E_{n_f} (final) og sende ut lys. Gi en kort forklaring og begrunnelse for relasjonen

$$\hbar\omega_{n_i, n_f} = E_{n_i} - E_{n_f} \quad (n_i > n_f), \quad (3.9)$$

og finn den numeriske verdien av $\omega_{3,2}$ for et hydrogenatom. Hvilken bølgelengde λ (i enheter Ångstrøm) svarer dette til?

* * * * *

Klassisk sett vil elektronbevegelsen i atomet generere et magnetfelt som gir atomet (det bundne systemet) et magnetisk dipolmoment

$$\vec{\mu}_L = -\frac{e}{2m} \vec{L}, \quad (3.10)$$

der $\vec{L}$ er dreieimpulsen til elektronet. Plasseres atomet i et (svakt) ytre magnetfelt $\vec{B}$, der z-aksen velges langs $\vec{B}$ slik at $\vec{B} = B\vec{e}_z$, får atomet en magnetisk potensiell energi

$$U_{mag} = -\vec{\mu}_L \cdot \vec{B} = \frac{eB}{2m} L_z = \omega_L L_z, \quad (3.11)$$

der $\omega_L \equiv eB/2m$ er kjent som Larmorfrekvensen.

NB! I denne oppgaven ser vi bort fra det faktum at elektronet også har en indre dreieimpuls/et spinn $\vec{S}$, og et tilhørende magnetisk dipolmoment $\vec{\mu}_S$.

- b. Skriv opp den totale Hamiltonoperatoren $[H]$ for systemet når atomet plasseres i et ytre magnetfelt, påvis at funksjonene ψ_{n,ℓ,m_ℓ} angitt (3.6) er egenfunksjoner for denne operatoren, og angi de tilhørende energieigenverdiene.

Forklar kort hvilke kvantetall som bestemmer de tillatte energiene, og videre hvorfor alle energinivåene gitt ved (3.4), bortsett fra grunntilstanden E_1 , vil splittes opp i flere nærliggende nivåer.

Angi til slutt eksplisitt hvordan første eksiterte nivå (E_2) og andre eksiterte nivå (E_3) splittes opp i et magnetfelt, og lag en skisse/tegning som viser energinivåene E_2 og E_3 samt oppsplittingen av disse.

* * * * *

Uten ytre magnetfelt består som kjent emisjonsspekteret for hydrogen av bestemte serier med spektrallinjer; den laveste frekvensen i den såkalte Balmerserien for hydrogen er frekvensen $\omega_{3,2}$ bestemt i pkt. a.

c. Oppsplittingen av energinivåene E_2 og E_3 i et magnetfelt fører også til at spektrallinjen med frekvens $\omega_{3,2}$ splittes opp i flere linjer med nærliggende frekvenser.

Hvilke frekvenser kan vi ha, i tillegg til $\omega_{3,2}$, om vi antar at *alle* de aktuelle energiovergangene er tillatte, og hva er forskjellen i frekvens mellom to nabolinjer?

d. Strålingsovergangene vi ser på er i virkeligheten underlagt såkalte *utvalgsregler* ("selection rules"):

$$\Delta\ell = \pm 1 ; \quad \Delta m_\ell = -1, 0, 1. \quad (3.12)$$

Beskriv kort hvordan disse reglene skal tolkes og hva som gir opphav til (er bakgrunnen for) disse. Hvilke av frekvensene funnet i pkt. c. må *utelukkes* dersom reglene i (3.12) gjelder, og hvor mange linjer/frekvenser sitter vi igjen med?

{Oppsplittingen vi her ser på er kjent som *normal Zeeman-effekt*}.

Opgitt:

$$\sum_{k=1}^n k = \frac{n(n+1)}{2}.$$

$$\hbar = 6.58 \cdot 10^{-16} \text{ (eV)s} ; \quad c = 3.00 \cdot 10^8 \text{ m/s}.$$